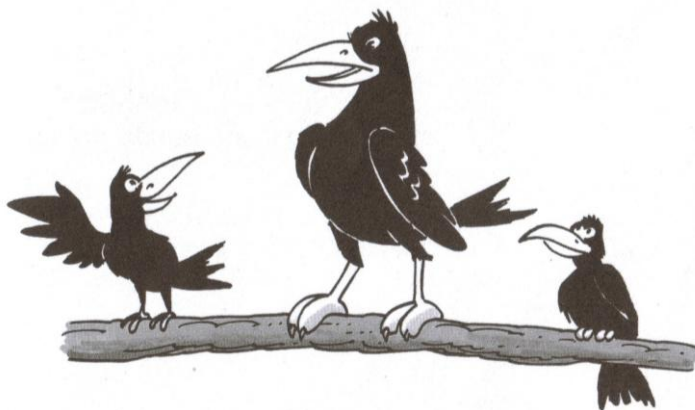

KOSTANJČEK

MOJE BASNI

Vsako pišče želi čim prej razbiti svojo lupino.

Z besedami je mogoče početi marsikaj... Potrebno jih je pisati, pisati...

Basni so pisali učenci 7. razreda.

Zajec je hitel domov, da bi se lahko začel učiti za tekmovanje v znanju v solatiki. Ko je zajec hitel domov, je videl sošolko lisico in jo vprašal: «Lisica, ali se ti ne boš šla učiti za tekmovanje v solatiki?» Lisica je odgovorila: «Ah, zajec, jaz se ne bom učila, saj vse znam!» Zajec je odskakljal domov in molčal. Drugi dan, ko je zajec prišel v šolo, je mirno sedel na svoje mesto in čakal, da se bo tekmovanje pričelo. Zajec je videl, kako je imela lisica pripravljene liste z odgovori na vprašanja in si je mislil: «Aha, zdaj pa vem, zakaj je lisica rekla, da se ni potrebno učiti. Seveda, če si je že doma pripravila odgovore.» Zajec je lisico gledal z velikimi očmi. Ko se je tekmovanje pričelo, je zajec mislil, da nič ne zna. Kar naenkrat so mu vsi odgovori zleteli skozi glavo. Drugi dan, ko je zajec spet prišel v šolo, je komaj čakal, da sliši rezultate tekmovanja. Zajec je bil na prvem mestu, lisica pa na desetem.

Posmehljivo je dejal:

«No, zdaj se vidi, kdo prej zmaga, ta, ki goljufa ali ta, ki nekaj zna.»

Selin Sever, 7. a

Nekega dne je zajec šel na sprehod in videl lisico, ki so se ji že cedile sline po zajcu. Lisica je povabila svojo prijateljico lisico, da bi ji predstavila svoj načrt, kako bi ulovili zajca. Rekla ji je: »Ravno zdaj je tu mimo hitel lepo rejen zajec.« Druga lisica ji je odgovorila: »Super!« Sklenili sta, da mu nastavita past. Lotili sta se dela.. Zajec je tekkel proti pasti, a zadnji trenutek jo je zagledal. Lisici sta tekli za njim in se že veselili. Zajec pa je past videl in skočil preko nje. Lisici sta ga hoteli ujeti, a sta sami padli v past. Zajec pa jima je rekel:

»Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.«

In odhitel je proč.

Janja Raušl, 7. a

Po travniku je skakljal zajec. Lisica, ki je bila zvita, je zagledala zajca in si je takoj izmislila načrt. Zajcu je rekla: «Pridi v mojo votlino, saj je zunaj mraz.» Ker je zajec vedel, da gre za prevaro, je rekel: «Ne, hvala, ne bom šel.» Lisica, ki je bila užaljena, si je zamislila boljši načrt. Pripravila je piknik, na katerega je povabila zajca. Zajec je prišel na piknik in je videl, da gre po cesti medved. Brž je odskakljal, ker je vedel, da je medved nevaren. Medved je dohitel lisico in jo pojedel. Zajec pa si je mislil: «Meni si jamo kopala, zdaj pa si sama vanjo padla.»

Petra Perko, 7. a

Nekega dne je na kmetijo prišla lisica. Na kmetiji je zagledala kokoš, kako je hrano. Lisica je naredila načrt, da bo pred kokošnjakom skopala jamo. Ko je padla noč, je lisica skopala jamo, vendar ni vedela, da jo je kokoš slišala. Kokoš je zjutraj skočila čez jamo, a lisica hop za njo in že je bila sama v jami. Kokoš se je obrnila in ji rekla: »Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.«

Florijan Zavec, 7. a

Nekega sončnega jutra, ko se je pes zbudil, se je odločil, da gre na sprehod. Ob robu gozda na sončni jasi je srečal mačko, ki je ležala pod krošnjo starega hrasta. »Dober dan, muca,« jo je pozdravil pes, muca pa ga je le zamišljeno pogledala. «Kaj pa počneš?» jo je vprašal. »Premišljuje o zimi, počasi bo tu in moram se pripraviti.« »Ah, saj je še čas,« odvrne pes in se odpravi proti domu. Prišla je jesen in za njo zima. Pes pa ni imel toplega doma in nič za pod zob. Ves premražen se je odpravil k mucu, a ta ga je le vprašala, kaj neki je počel jeseni in poleti ter mu pred nosom zaloputnila vrata.

Kaj lahko storiš danes, ne odlašaj na jutri.

Jasmina Kosi, 7. a

Pod drevesom je nekega dne počivala lisica in zadremala. Naenkrat se je zbudila. Na travniku je zagledala zajca, ki se je veselo pasel. Ker je lisica bila lačna, si je izmislila načrt, kako bi ulovila zajca. Zajec je slišal rahel šum, se ozrl naokrog, vendar ni ničesar videl. Pasel se je dalje. Čez nekaj časa pa je iz grmovja skočila lisica. Napadla je zajca. Ker pa je zajec hitro tekkel, se je skrill lisici v svoj brlog. Lisica ga je zaman iskala. Predala se je in bila ves dan lačna. Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.

Monika Meško, 7. a

Na gozdni jasi se je pasel zajec. Bil je zelo utrujen. Slišal je, da je v gozdu nekaj zašumelo. Bila je lisica, ki se je sprehajala po gozdu. Zajec se je malo bal, a se je umiril. Lisica je kar naenkrat zagledala zajca. Skrila se je za drevo in ga opazovala, kdaj bo zaspal. Bila je srečna. Naredila je past. Skopala je luknjo ter jo prekrila z vejicami in listjem. Lisica je pozabila na past ter sama padla vanjo. Zajec se je prebudil iz lepega spanca. Odpravil se je v smer, kjer je bila past. Skočil je preko pasti, a je v luknji zagledal lisico. Zajec se je nasmehnil in rekel: »Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.«

Severina Borko, 7. a

Medved je bil lačen in je hotel imeti srno. Začel je kopati luknjo. Ko jo je skopal, je šel k počitku. Srna je to videla in je luknjo do tri četrt zakrila. Zraven te je skopala še eno globoko luknjo. Drugi dan jo je medved preganjal k luknji, a ona je sama rada tekla proti njej. Skočila je v plitvo, a medved je zaradi nepazljivosti padel v globoko. Srna je splezala iz luknje in rekla: »Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.«

Jožek Krajnc, 7. a

Volk se je zbudil zelo lačen. V svojem domu ni imel nič hrane, zato se je odpravil na pot, da bi jo našel. Šel je mimo brloga in je zaslišal, da je nekdo v njem. Videl je velikega medveda, kako je spal in vstopil. Za njim je zagledal velik kup hrane. Stopil je do nje in jo hotel vzeti, a medved se je zbudil in ga začel loviti. Medved ga ni ujel, zato mu je nastavil past in počakal na novi dan. Naslednji dan je volk zopet prišel in medved ga je pričakal. Volk je začel teči, medved pa za njim. Volk je pritekel do pasti, se ustavil in skočil čez past. Medved pa je pritekel in se ni mogel ustaviti, zato je padel v past. Volk pa mu je rekel: »Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.« Volk je šel po hrano in odšel domov.

Nikolina Hajdari, 7. a

Kadar mačke ni doma, miši plešejo.

Nekoč je miška po hodniku šla na sprehod. Zagledala jo je mačka, kako je šla mimo njene sklede z mlekom. Zapodila se je za njo. Miška ji je ušla v luknjo. Mačka je sklenila, da bo naredila past. Šla je na trato in skopala luknjo.

Minili so dnevi, tedni, meseci in mačka je na luknjo pozabila. Nekega dne je mimo prišla miška in mačka se je odločila, da jo bo začela loviti. Tekli sta zraven luknje, ko je kar naenkrat za njo zašumelo. Miška je pogledala nazaj, a mačke ni bilo nikjer. Obrnila se je in stekla nazaj. Videla je, da je mačka bila v luknji.

Rekla ji je: »Kdor luknjo koplje, sam vanjo pade.«

Tobias Ciglarič, 7. a

Na pomladni jasi se je pasel zajček. Izza drevesa ga je opazila lisica, ki je bila že pošteno lačna. Hotela ga je pojesti, a je vedela, da je zajček prehiter in ga ne bi mogla uloviti. Začela je premišljevati, kako bi ga dobila, da bi ga lahko pojedla. Sklenila je, da bo nastavila past. Pognala se bo za njim. Ker ga bo strah, bo tako tekkel, da pasti niti ne bo opazil in se bo ujel. Pojedla ga bo. Nastavila je past in jo pokrila z listjem. Ko je zagledala zajčka, je tekla za njim. Zajček je past pravočasno opazil in jo preskočil. Lisica pa je v jezi na past pozabila in se sama ujela. Zajček pa je s polnim želodčkom odšel domov.

Tadej Plohl, 7. a

Nekega dne sta se pes in mačka prepirala za igrišče.

Pes je hotel igrati nogomet, mačka pa rokomet. Mačka je bila jezna in mu je vzela žogo. Vrgla jo je v grmovje. Mačka se je smejala, ker je bil pes umazan. Pes se je umil in prišel nazaj. Mački je vzela žogo in rekel: »Danes bova igrala rokomet, jutri pa nogomet.« Mačka se je s tem strinjala. Rekla sta, da sta se naveličala igrati rokomet. Naslednje jutro sta igrala nogomet. Tako sta mačka in pes igrala en dan rokomet, drugi dan pa nogomet.

Lepa beseda lepo mesto najde.

David Petek, 7. a

Nekega dne je mačka šla po ulici in zagledala psa, kako išče mačka, da bi ga lahko napadel. Maček je odšel domov in si izmislil načrt, kako bo psa ujel v mrežo. Ko si je izmislil načrt, je naredil past in po pomoti dal v past meso namesto kosti. Ko je naredil past, jo je odpeljal na ulico. Počakal je, da je prišel pes in zavohal »kost«. Ker je maček začel vohati meso, ki ga je dal v past, je tekel k mesu in se zgrabil v past. Pes je lepo odšel, maček pa je visel v pasti, ki jo je zgradil. Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.

Patrik Rep, 7. a

Živela sta pes in mačka. Prepirla sta se, kateri bo pojedel kost. Pes in mačka sta se tepla. Po pretepu sta se spoprijateljila in mačka je rekla: »Daj, ti pojej kost.« Potem sta se pogovarjala o pikniku. Šla sta v trgovino. Kupila sta sladkor, pecivo, meso, svinjska ušesa. Šla sta domov. Pes je rekel, naj mačka povabi drugega psa. Drugi pes je rekel, da bo pojedel vso pecivo. Tudi mačka ga je želela pojesti. Skregala sta se. Med preprirom je izginilo pecivo in prvega psa ni bilo nikjer več. Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima.

Matej Munda, 7. a

Ko je zajec bil na paši, ga je lisica že nekaj časa opazovala. Bila je že zelo lačna, zato ni hotela, da ji pobegne. Izkopala je luknjo in nanjo dala veje, da je zajec ne bi videl. Ko jo je zajec opazil, je zbežal. Lisica je tekla za njim. Ker je pozabila na luknjo, je zajec tekel mimo luknje, lisica pa je skočila naravnost vanjo. Zajec se je ustavil in rekel: »Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.«

Sanja Karba, 7. a

Nekega dne so se živali zbrale v gozdu. Lisica in zajec sta sklenila, da bosta tekmovala v teku. Lisica se je hvalila, da je boljša in hitrejša. Zajec ji je povedal, da bo zmagal on. Tekma se je začela. Lisica je izkopala luknjo in jo pokrila z listjem, da bi zajec padel vanjo. Ko sta tekla, je lisica padla v luknjo. Zajec se je zasmel in rekel: »Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.«

Klavdija Mlakar, 7. a

Zajec je mirno živel v gozdu, dokler ni prišel volk in začel delati načrte, kako ga uloviti in pojesti. Zajec je bil prav tako zvit in je vse videl, zato je na pomoč poklical druge živali v gozdu. S skupnimi močmi so izkopali globoko luknjo in jo pokrili z listjem. Drugi dan je šel zajec k luknji in volk ga je opazil. Začel ga je loviti, ampak zajec je samo skočil preko pokrite luknje, volk pa v njo.

Lučka Pevec, 7. a

Lisica Bina se je imela za zelo pametno in zelo rada je ukazovala, posebej še zajcu Rikiju. Riki je bil zelo tih in strahopeten. Karkoli mu je lisica ukazala, je storil. Bina mu je ukazala, naj ukrade čebelji med, saj je bila sama preveč strahopetna, da bi to storila. Grozila mu je, da mu bo odgriznila rep, če je ne bo ubogal. Rikiju je bil rep največji ponos, zato se je odločil, da bo šel po med. Med potjo se je spomnil, da bo pretental lisico. Čebelam je povedal, čemu je prišel. Odločile so se, da mu bodo pomagale. Sledile so mu do Bine, ki je ležala v senci. Čebele so Bino tako popikale, da se je njeno cviljenje slišalo na drugi konec gozda. Lisica se je odločila, da ne bo več nesramna do drugih živali. Vse živali so se ji posmehovale, saj so sedaj videle, da je bolj strahopetna od zajca.
Lastna hvala nima visoke cene.

Tamara Meško, 7. a

Volk se je sprehajal in opazil ovčji brlog. Bile je zelo lačen, vendar len in se mu ni ljubilo iskati hrane. Odločil se je, da bo nastavlil past in na tak način ujel ovco. Volk se je skrila in čakal, da se bo past sprožila. Ovca, ki se je pasla, je opazila nekaj nenavadnega. Ovca je skočila preko ovire in vzkliknila. Volk je mislil, da se je ovca ujela. Stekel je do pasti. Nenadoma se je spotaknil in ulovil v past. Ovca se je zasmejala in rekla: »Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.«

Marko Viher, 7. a

Lev, kralj živali, je legel v senco. Čez nekaj časa pa je priletel komar, ki mu je sedel na nos. Komar ga je pičil. Lev ga je hotel udariti. Komar je odletel in lev se je praskal. Lev je od besa rjovel. To je komarja najbolj zabavalo. Pikal ga je tako dolgo, dokler lev ni padel, saj je bil ves popikan. Komar je to hotel povedati svojim prijateljem, a se je zapletel v pajkovo mrežo. Komar, ki je premagal kralja živali, je bil plen navadnega pajka.

Adam Brumen, 7. a

Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima.

Kdor se zadnji smeje, se najslajše smeje.

Kjer osel leži, tam dlako pusti.

AVTORJI BASNI: UČENCI 7. A

MENTORICA: ZLATKA MAJCEN

IZID: MAREC 2010